

DOSSIER
PROVISIONAL

Escoles al Palau

DOSSIER EDUCATIU

MERAVELLÒS MAHLER!

Palau de la Música Catalana

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Índex

1. El Palau de la Música	P. 03
2. Introducció	P.
3. Guió i cançons del concert-espectacle	P. 04
7. Fitxa artística	P. 06

1. El Palau de la Música

El Palau de la Música Catalana va ser construït entre el 1905 i el 1908 per l'arquitecte **Lluís Domènech i Montaner** com a seu de l'**Orfeó Català** i finançat amb fons procedents de subscripció popular.

El Palau de la Música Catalana és una perla arquitectònica del Modernisme català, l'única sala de concerts modernista declarada **Patrimoni Mundial per la UNESCO** (4 de desembre de 1997), que esdevé actualment un punt de trobada ineludible de la vida cultural i social de Catalunya. A més constitueix un patrimoni simbòlic i sentimental de tot un poble que s'identifica amb la seva història.

L'edifici s'articula al voltant d'una estructura central metàl·lica recoberta de vidre, que es conjuga amb la llum natural per convertir l'edifici més significatiu de l'obra de Domènech i Montaner en una caixa de música màgica on es combinen totes les arts aplicades: escultura, mosaic, vitrall i forja. Les visites guiades que ofereix el Palau de la Música Catalana són una cita ineludible de l'estada a Barcelona.

La **Sala de Concerts** –una de les més singulars del món– ha estat durant més de cent anys l'escenari privilegiat de la vida concertística, nacional i internacional, de la ciutat de Barcelona. Ha acollit estrenes mundials i és un referent musical i arquitectònic de la ciutat i un punt de trobada cultural de primer ordre. Presidida per l'orgue sobre l'escenari i amb una **lluerna central** que representa el sol, la sala gaudeix de llum natural. Una sala mística i paradoxal, que es troba repleta de figures com les muses que envolten l'escenari, les valquíries de Wagner que sorgeixen del sostre, un bust d'Anselm Clavé a una banda i de Beethoven a l'altra, i centenars d'elements de la natura, com flors, palmeres, fruits, gerros i vitrines plenes de joies.

A banda de la gran Sala de Concerts, el Palau disposa de dues sales més on es desenvolupa la vida concertística de la institució. D'una banda, el **Petit Palau**, un auditori modern inaugurat el 2004 ideal per a concerts de cambra o petit format amb unes condicions acústiques excel·lents i equips audiovisuals d'alta tecnologia. L'últim espai és la petita joia del Palau de la Música, la **Sala d'Assaig de l'Orfeó Català**. Un espai íntim i acollidor on tenen lloc concerts de petit format, conferències, presentacions, i on assagen els cors de l'Orfeó Català. Aquí s'hi troba la primera pedra que es va col·locar el 1905 durant la construcció del Palau. Amb un arc semicircular de butaques, que es correspon amb la mitja lluna de l'escenari que es troba al seu sostre, està caracteritzada per unes grans columnes, vitralls i decoració de l'època.

Un altre espai representatiu del Palau és l'emblemàtica **Sala Lluís Millet**, un gran saló –sala de descans i trobada – dedicat al mestre Millet, fundador de l'Orfeó Català. La sala s'alça fins a dos pisos amb grans vitralls ornats amb motius florals, d'un efecte extraordinari. I més excepcional encara és la balconada que es veu a través d'aquests vitralls, amb una doble columnata amb una coloració i ornamentació característiques. També és escenari privilegiat el **Foyer del Palau**, el qual admet una nombrosa concurrència que ocupa cadires i taules, tant quan hi ha audicions com quan s'utilitza de restaurant-cafeteria independent. Els amplis arcs de maons combinats amb ceràmica vidriada de color verd i flors també ceràmiques, rosades i grogues, confereixen a aquest espai una tonalitat singular i molt pròpia.

3. Guió i cançons del concert espectacle

Programa

1. **Simfonia núm. 3** (Primer moviment: Amb força i decisió). G. Mahler
2. **Simfonia núm. 3** (Quart moviment: Molt lent i misteriós). G. Mahler
3. **Simfonia núm. 3** (Primer moviment) G. Mahler
4. **Um schlimme Kinder artig zu machen.** Com fer obedients els nens dolents
(Cicle de cançons i tonades de joventut) G. Mahler
5. “Cor dels peregrins” de **Tanhäuser**. R. Wagner
6. **Simfonia núm. 5** (Quart moviment: Adagietto). G. Mahler
7. **Das himmlische Leben.** La vida celestial (Cicle de cançons: “El corn màgic dels infants”)
G. Mahler
8. **Ach du lieber Augustin.** Oh estimat Agustí. Cançó tradicional vienesa
9. **Der Tambour’sell.** El tamboriner. (Cicle de cançons “El corn màgic dels infants”) G. Mahler
10. **Simfonia núm. 6** (Primer moviment). G. Mahler
11. **Des Antonius von Padua Fischpredigt.** Sant Antoni predicant als peixos
(Cicle de cançons: “El corn màgic dels infants”)
12. **Wo die schönen Trompeten blasen.** On ressonen les boniques trompetes.
(Cicle de cançons: “El corn màgic dels infants”) G. Mahler
13. **Ich hab’ ein glühend Messer.** Tinc un ganivet ardent (Cicle de cançons: “El camarada errant”)
G. Mahler
14. **Trisch Tratsch Polka.** R. Strauss
15. **Simfonia núm. 1** (Segon moviment Scherzo). G. Mahler
16. **Simfonia núm. 3** (Tercer moviment: còmode sense presses). G. Mahler
17. **Simfonia núm. 5** de L. van. Beethoven versus la **Simfonia núm. 5** de G. Mahler
18. **Simfonia núm. 3** (Sisè moviment: Lent Tranquil). G. Mahler
19. **Simfonia núm. 1** (Quart moviment: Tempestuós animat). G. Mahler
20. **Simfonia núm.1** (Tercer moviment Solemne i Mesurat). G. Mahler

21. Versió lliure per ukelele i veu del tercer moviment de la ***Simfonia núm. 1*** de G. Mahler.
P. Pardo
22. ***Die zwei blaue Augen***. (Cicle de cançons: “El camarada errant”) G. Mahler
23. Versió lliure en aire de salsa del tercer moviment de la ***Simfonia núm 1*** de G. Mahler. P. Pardo
24. ***Simfonia núm. 6 en la menor*** (Tercer moviment: Andante Moderato). G. Mahler
25. ***Hochzeitsstück***. Peça nupcial (Cicle: “La cançó del lament”) G. Mahler

4. Fitxa artística

INTÈRPRETS:

Germán de la Riva, baríton i percussió

Nerea de Miguel, mezzosoprano, violoncel i percussió

Laia Pujolassos, violí i veu

Laura Díaz, oboé i veu

Ramon Figueras, trompeta i veu

Rafael Planelles, trompa, percussió i veu

Jeremy Friedman, percussió i veu

Pedro Pardo, piano, ukelele i veu

Joan Seguí, orgue (enregistrament)

ARRANJAMENTS I DIRECCIÓ MUSICAL:

Pedro Pardo

DIRECCIÓ ESCÈNICA I COREOGRÀFICA:

Francesc Abós